OPINIONS

Publicades des del 2009

Nº 187 - Any 2026

COMIAT

Després de divuit anys escrivint les “Opinions” ha arribat el moment de tancar una etapa de la meva vida. Ho faig amb melangia, amb molts records i amb agraïment cap als qui m’heu encoratjat a no perdre l’ànim per poder anar seguint.

Durant aquest temps, hi ha hagut molts canvis, tant en l’àmbit personal, en el meu entorn o mundialment, que m’han emocionat, preocupat, o simplement m’han despertat curiositat i predisposat a anar madurant i concebre les coses de manera diferent que he reflectit en els meus escrits, però sempre, procurant no perdre uns valors i una ètica que vaig aprendre des de petita i que no he deixat de practicar al llarg de la meva vida.

He escrit sobre sentiments i emocions, sobre la llibertat, la mentida i la sinceritat entre altres conceptes. També hi ha hagut alguna crítica cap als qui, malgrat el temps i descobriments científics, continuen ancorats en fets que no sempre han estat verídics, però que a còpia de sentir-los com veritats absolutes i sense donar lloc a un diàleg, van anar enganxant-se com una segona pell.

També he tingut ocasió de denunciar escàndols (Opinions núm. 104 de l’any 2019) que em van produir una gran indignació i un gran desencís vers la Institució en la qual havia cregut a ulls clucs. Escàndols que, malauradament, s’han convertit en una quotidianitat.

Malgrat que la salut no ha estat una bona companya i m’ha fet passar moments molt durs físicament i emocionalment, per sort, no m’han faltat il·lusions, de tota mena, que han equilibrat la balança de tant desori.

Escriure amb una base autobiogràfica, sempre és un alleujament perquè, conscientment, transmets sentiments i emocions de manera sincera, per molt que restin contradictoris en el teu interior.

Els comiats sempre són tristos i no és fàcil posar punt final a un capítol de la vida que ha omplert moments de buidor, però em queda la tranquil·litat d’haver-ho fet amb sinceritat, sense embuts i potser de manera crua, quan m’ha semblat que el motiu ho requeria.

De tot plegat, em queda la satisfacció d’haver compartit amb vosaltres, reflexions, preguntes, vivències, inquietuds, pensaments, records i sentiments.

Gràcies als milers de persones que, amb fidelitat, m’heu acompanyat en aquest trajecte i per haver contribuït al fet que el meu esperit trobés una mica d’assossec en poder desfogar-me en vosaltres.

Maria Mercè Usón